استبعاد معانی دعا، تسبیح از مادهی «صلو»

نرسیدیم «ثناء» را بحث کنیم. در التحقیق فرمایشی دارند که خوب است. من اولین آن را میگویم. ایشان میگویند من خیال شما را راحت کنم. در معنا «صلو» عربی، نه عبادت هست، نه استغفار هست، نه رحمت و تسبیح. چرا؟؛ میگویند بهخاطر اینکه صلاة در جایی به کار رفته است که این در آن، اصلاً معنا ندارد. وقتی میفرماید: «هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ»[1]، یعنی چه؟؛ یعنی عبادت میکند؟ استغفار میکند؟ خدا برای شما استغفار میکند؟! خدا که استغفار نمیکند، خدا غفار است، نه مستغفر. لذا میگویند: در صلات «غفر» نیست. بعد میگویند: رحمت و تسبیح نیست، چون «فانّ‌الرحمة او التسبیح من الملائکه علی الناس غیر مناسب»، چرا؟؛ چون ملائکه مردم را تسبیح میکنند! «یصلّی علیکم» یعنی یسبحکم؟! معنا ندارد. از اینجا دومی میآید. میفرمایند: «ثناء جمیل». «یدلّ‌علی الاصل ...»، آیاتی که من خواندم.

---

[1]. الاحزاب، آیهی ۴۳.

بازبینی #2
ایجاد شده 7 مارس 2024 11:46:28 توسط ... .
به روزرسانی شده 7 مارس 2024 12:50:20 توسط ... .